

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про систему ветеранських послуг та інтегровану підтримку ветеранів війни та членів їхніх сімей

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Предмет регулювання та мета Закону

1. Цей Закон визначає правові та організаційні засади функціонування системи ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки одержувачів ветеранських послуг, регулює відносини, пов'язані з організацією та наданням ветеранських послуг, координацією діяльності суб'єктів системи ветеранських послуг, формуванням і реалізацією індивідуального маршруту, електронною інформаційною взаємодією, моніторингом якості та оцінкою результативності інтегрованої підтримки, з метою забезпечення доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки.

2. Метою цього Закону є створення сервісної моделі надання ветеранських послуг, що ґрунтується на людиноцентричності, безбар'єрності, доступності, безперервності підтримки, індивідуальному підході, міжвідомчій координації та використанні цифрових інструментів.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані з організацією та функціонуванням системи ветеранських послуг та забезпеченням інтегрованої підтримки, зокрема щодо:

визначення суб'єктів системи ветеранських послуг та засад їх взаємодії;

надання ветеранських послуг їх одержувачам;

формування, реалізації та перегляду індивідуального маршруту;

встановлення спеціальних вимог до надання ветеранських послуг;

електронної інформаційної взаємодії, моніторингу якості та оцінки результативності інтегрованої підтримки.

2. Дія цього Закону поширюється на:

- 1) ветеранів війни;
- 2) членів сімей ветеранів війни;
- 3) членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни;
- 4) членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;
- 5) суб'єктів системи ветеранських послуг.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) ветеранська послуга — діяльність, спрямована на забезпечення доступу одержувача ветеранської послуги до передбачених законодавством прав, послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, а також супровід під час їх отримання;

2) інтегрована підтримка — форма організації взаємодії суб'єктів системи ветеранських послуг, що забезпечує визначення потреб одержувача ветеранської послуги, формування та реалізацію його індивідуального маршруту, доступ до необхідних послуг і заходів підтримки, а також моніторинг результатів їх надання;

3) державний стандарт ветеранської послуги — документ, що встановлює обов'язкові вимоги до організації та надання ветеранської послуги, зокрема щодо її доступності, строків, порядку, якості, а також критеріїв оцінювання результатів її надання;

4) індивідуальний маршрут надання ветеранських послуг — сформований за результатами оцінки потреб одержувача ветеранської послуги план забезпечення його доступу до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки.

5) координатор індивідуального маршруту — фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб або інша уповноважена відповідно до законодавства особа, яка забезпечує оцінку потреб одержувача ветеранської послуги, формування, перегляд та моніторинг індивідуального маршруту, а також супровід одержувача під час його реалізації;

6) критерії оцінки якості ветеранських послуг — кількісні та якісні показники, за якими здійснюється оцінка якості ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки;

7) надавач ветеранської послуги — юридична особа незалежно від організаційно-правової форми, фізична особа-підприємець або інший визначений законом суб'єкт, який на законних підставах надає або забезпечує надання ветеранських послуг;

8) одержувач ветеранської послуги — особа, зазначена у пунктах 1–4 частини другої статті 2 цього Закону, яка відповідно до цього Закону має право на отримання ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

9) сервісна модель надання ветеранських послуг — модель організації надання ветеранських послуг, орієнтована на потреби одержувача ветеранської послуги, доступність, своєчасність, безперервність, цифровізацію, прозорість та індивідуальний підхід;

10) суб'єкти системи ветеранських послуг — визначені цим Законом органи державної влади, органи місцевого самоврядування, надавачі ветеранських послуг, а також громадські об'єднання, благодійні організації, міжнародні організації, які відповідно до цього Закону та інших актів законодавства беруть участь в організації, наданні, координації, супроводі, моніторингу, оцінці якості та розвитку системи ветеранських послуг.

2. Інші терміни вживаються у значеннях, визначених законами України.

Стаття 4. Принципи державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Державна політика у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки ґрунтується на принципах:

1) людиноцентричності — пріоритетності потреб, прав та законних інтересів одержувача ветеранської послуги під час надання ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки;

2) законності та правової визначеності — надання ветеранських послуг і забезпечення інтегрованої підтримки відповідно до Конституції України, цього Закону та інших актів законодавства із забезпеченням зрозумілості та передбачуваності процедур;

3) рівності доступу та недискримінації — забезпечення рівних можливостей при наданні ветеранських послуг та забезпеченні інтегрованої підтримки без будь-яких форм дискримінації;

4) безбар'єрності — забезпечення фізичної, інформаційної, цифрової, комунікаційної та організаційної доступності ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

5) “єдиного вікна” — забезпечення можливості отримання комплексу ветеранських послуг та інтегрованої підтримки через визначену єдину точку доступу, у тому числі з використанням електронних сервісів;

6) адресності та індивідуального підходу — надання ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки з урахуванням індивідуальної оцінки потреб одержувача ветеранської послуги;

7) безперервності підтримки — узгодженості дій суб'єктів системи ветеранських послуг на всіх етапах надання ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки;

8) міжвідомчої координації — узгодження дій суб'єктів системи ветеранських послуг у межах їх повноважень з метою недопущення дублювання функцій, необґрунтованого адміністративного навантаження на одержувача ветеранських послуг та втрати безперервності підтримки;

9) конфіденційності та захисту персональних даних — обробки персональних даних одержувача ветеранської послуги виключно у порядку, обсязі та у спосіб, визначені законом;

10) цифровізації та інтероперабельності — використання електронної інформаційної взаємодії, інформаційно-комунікаційних систем та електронних сервісів для спрощення доступу до ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

11) прозорості та підзвітності — забезпечення відкритості інформації про організацію та функціонування системи ветеранських послуг, результати моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних;

12) вільного вибору надавача — забезпечення права одержувача ветеранської послуги на вільний вибір надавача ветеранських послуг у випадках і порядку, визначених законодавством.

2. Забороняється будь-яка дискримінація одержувачів ветеранських послуг під час надання ветеранських послуг, формування та реалізації індивідуального маршруту, здійснення інтегрованої підтримки, моніторингу якості та оцінки результативності такої підтримки.

Стаття 5. Державні гарантії у системі ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Держава забезпечує функціонування та розвиток системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки шляхом:

1) доступу одержувачів ветеранських послуг до системи ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки;

2) організації та надання ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки;

3) міжвідомчої координації суб'єктів системи ветеранських послуг;

4) формування та реалізації індивідуального маршруту надання ветеранських послуг;

5) розвитку цифрової інфраструктури, електронних сервісів та електронної інформаційної взаємодії у сфері ветеранських послуг;

6) здійснення моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

7) методичного забезпечення діяльності суб'єктів системи ветеранських послуг;

8) фінансового забезпечення заходів у сфері надання ветеранських послуг у межах бюджетних призначень, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік та відповідними місцевими бюджетами, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Реалізація цього Закону не звужує змісту та обсягу прав, пільг, гарантій, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, встановлених для одержувачів ветеранських послуг іншими законами України.

Розділ II СИСТЕМА ВЕТЕРАНСЬКИХ ПОСЛУГ

Стаття 6. Система ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Система ветеранських послуг та інтегрованої підтримки є організаційно впорядкованою сукупністю суб'єктів системи ветеранських послуг, засад їх взаємодії, а також правових, організаційних, інформаційних та інших механізмів, що забезпечують функціонування системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.

2. Систему ветеранських послуг та інтегрованої підтримки становлять:

1) суб'єкти системи ветеранських послуг;

2) індивідуальний маршрут надання ветеранських послуг;

3) державні стандарти ветеранських послуг;

4) електронні сервіси, інформаційно-комунікаційні системи та механізми електронної інформаційної взаємодії;

5) механізми моніторингу якості надання ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

6) механізми фінансового забезпечення надання ветеранських послуг.

3. Організація системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки здійснюється на засадах сервісної моделі.

4. Система ветеранських послуг та інтегрованої підтримки функціонує з дотриманням визначеного законами України розподілу повноважень

органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів у відповідних сферах.

Стаття 7. Суб'єкти системи ветеранських послуг

1. Суб'єктами системи ветеранських послуг є:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки та реалізації інтересів ветеранів війни та членів їхніх сімей;
- 3) інші центральні органи виконавчої влади – у межах повноважень, визначених законом;
- 4) місцеві державні адміністрації – у випадках, визначених законом;
- 5) органи місцевого самоврядування;
- 6) координатори індивідуального маршруту;
- 7) надавачі ветеранських послуг;
- 8) громадські об'єднання, благодійні організації, міжнародні організації, які відповідно до цього Закону та інших актів законодавства беруть участь в організації, наданні, координації, супроводі, моніторингу, оцінці якості та розвитку системи ветеранських послуг.

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Кабінет Міністрів України у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки:

- 1) забезпечує реалізацію державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;
- 2) спрямовує та координує діяльність центральних органів виконавчої влади у сфері функціонування системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;
- 3) затверджує порядок формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту надання ветеранських послуг;
- 4) затверджує порядок міжвідомчої взаємодії суб'єктів системи ветеранських послуг під час надання ветеранських послуг та забезпечення інтегрованої підтримки;
- 5) затверджує державні стандарти ветеранських послуг;
- 6) визначає порядок проведення моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

7) визначає порядок електронної інформаційної взаємодії у сфері ветеранських послуг з використанням державних інформаційно-комунікаційних систем, електронних інформаційних ресурсів та електронних сервісів відповідно до закону;

8) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 9. Повноваження центральних органів виконавчої влади

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки та реалізації інтересів ветеранів війни та членів їхніх сімей:

1) забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

2) координує взаємодію суб'єктів системи ветеранських послуг щодо надання ветеранських послуг;

3) розробляє проекти нормативно-правових актів у сфері функціонування системи ветеранських послуг, інтегрованої підтримки, формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту;

4) розробляє у межах компетенції проекти державних стандартів ветеранських послуг;

5) бере участь у розробленні проектів державних стандартів, порядків, правил та інших нормативно-правових актів надання ветеранських послуг, якщо вони стосуються сфери повноважень іншого центрального органу виконавчої влади;

6) забезпечує методичне забезпечення діяльності координаторів індивідуального маршруту, надавачів ветеранських послуг та інших суб'єктів системи ветеранських послуг у межах повноважень;

7) організовує збір, узагальнення та аналіз інформації про потреби одержувачів ветеранських послуг, стан функціонування системи ветеранських послуг та результативність інтегрованої підтримки;

8) забезпечує моніторинг якості ветеранських послуг та оцінку результативності інтегрованої підтримки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

9) забезпечує розвиток електронних сервісів, електронної інформаційної взаємодії та цифрових інструментів у сфері ветеранських послуг відповідно до закону;

10) взаємодіє з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями,

міжнародними організаціями з питань розвитку системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

11) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Інші центральні органи виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом:

1) беруть участь у реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

2) забезпечують у відповідних сферах організацію надання ветеранських послуг їх одержувачам;

3) беруть участь у формуванні, реалізації, перегляді та моніторингу індивідуального маршруту в частині питань, що належать до їх компетенції;

4) розробляють у межах компетенції проекти державних стандартів, порядків, правил та інших нормативно-правових актів у сфері ветеранських послуг із залученням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей;

5) забезпечують електронну інформаційну взаємодію у сфері ветеранських послуг відповідно до закону;

6) подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей, інформацію, необхідну для моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки, з дотриманням вимог законодавства про захист інформації та персональних даних;

7) здійснюють у межах повноважень моніторинг якості ветеранських послуг у відповідних сферах;

8) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 10. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Місцеві державні адміністрації у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки на відповідній території:

1) беруть участь у реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки на відповідній території;

2) забезпечують координацію взаємодії суб'єктів системи ветеранських послуг на регіональному та місцевому рівнях;

3) беруть участь у розробленні та забезпечують виконання регіональних програм, заходів і проєктів у сфері підтримки ветеранів війни,

членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;

4) сприяють організації надання ветеранських послуг їх одержувачам;

5) забезпечують у межах повноважень взаємодію між територіальними органами центральних органів виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, надавачами ветеранських послуг, координаторами індивідуального маршруту, громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями та міжнародними організаціями;

6) сприяють формуванню, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуальних маршрутів надання ветеранських послуг у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

7) організовують збір, узагальнення та аналіз інформації про потреби одержувачів ветеранських послуг на відповідній території з дотриманням вимог законодавства про захист інформації та персональних даних;

8) подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей, інформацію, необхідну для моніторингу якості надання ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

9) сприяють розвитку мережі надавачів ветеранських послуг, доступності та безбар'єрності ветеранських послуг на відповідній території;

10) забезпечують ефективне та цільове використання бюджетних коштів, спрямованих на реалізацію заходів у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, у межах бюджетного законодавства;

11) беруть участь у моніторингу якості надання ветеранських послуг та оцінці результативності інтегрованої підтримки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

12) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 11. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Органи місцевого самоврядування у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки у межах власних та делегованих законом повноважень:

1) беруть участь у реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки на території відповідної територіальної громади;

2) можуть приймати рішення щодо реалізації місцевих програм та інших заходів, спрямованих на розвиток системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки на території відповідної територіальної громади;

3) сприяють наданню ветеранських послуг їх одержувачам на території відповідної територіальної громади;

4) сприяють забезпеченню доступності, безбар'єрності та безперешкодного доступу одержувачів до ветеранських послуг на території відповідної територіальної громади;

5) беруть участь у формуванні, реалізації, перегляді та моніторингу індивідуальних маршрутів надання ветеранських послуг у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

6) сприяють розвитку мережі надавачів ветеранських послуг на території відповідної територіальної громади;

7) можуть встановлювати додаткові умови надання ветеранських послуг, що фінансуються за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів, якщо такі умови не суперечать державним стандартам ветеранських послуг.

8) забезпечують у межах повноважень збір, узагальнення та актуалізацію інформації про потреби одержувачів ветеранських послуг на території відповідної територіальної громади з дотриманням вимог законодавства про захист інформації та персональних даних;

9) подають у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, інформацію, необхідну для моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

10) беруть участь у моніторингу якості ветеранських послуг та оцінці результативності інтегрованої підтримки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

11) залучають у встановленому законодавством порядку кошти міжнародної технічної допомоги, гранти, благодійні внески та інші джерела, не заборонені законодавством, для розвитку системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки на території відповідної територіальної громади;

12) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Стаття 12. Права одержувачів ветеранських послуг

1. Одержувачі ветеранських послуг під час звернення за ветеранськими послугами та отриманні інтегрованої підтримки, формуванні та реалізації індивідуального маршруту мають право на:

1) повагу до честі, гідності, приватного та сімейного життя;

2) своєчасне, доступне, безпечне та якісне надання ветеранських послуг відповідно до вимог, визначених законодавством;

- 3) отримання повної, достовірної та зрозумілої інформації про ветеранські послуги;
- 4) оцінку потреб та участь у формуванні, реалізації, перегляді та моніторингу індивідуального маршруту;
- 5) супровід під час надання ветеранських послуг;
- 6) вільний вибір надавача ветеранської послуги у випадках і порядку, визначених законодавством;
- 7) безоплатне надання ветеранських послуг, у випадках, визначених законодавством;
- 8) доступ до ветеранських послуг у безбар'єрному середовищі, у тому числі з використанням електронних сервісів, якщо інше не встановлено законом;
- 9) нерозголошення інформації про стан здоров'я, соціальний статус, сімейні обставини, інші персональні дані та інформацію з обмеженим доступом, крім випадків, визначених законом;
- 10) недопущення повторного подання документів чи відомостей, що містяться в державних електронних інформаційних ресурсах, у випадках, коли доступ до таких відомостей може бути забезпечений шляхом електронної інформаційної взаємодії відповідно до закону;
- 11) подання звернень, заяв, скарг та пропозицій щодо надання ветеранських послуг, формування і реалізації індивідуального маршруту, дій;
- 12) оскарження рішень, дій або бездіяльності суб'єктів системи ветеранських послуг у порядку, встановленому законом;
- 13) судовий та інші способи захисту своїх прав і законних інтересів.

2. Обробка персональних даних одержувача ветеранських послуг здійснюється виключно у порядку, обсязі та способі, визначені законом.

Стаття 13. Індивідуальний маршрут надання ветеранських послуг

1. Формування індивідуального маршруту не змінює визначених законом підстав, умов та порядку надання послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, а також не замінює рішень уповноважених органів чи інших суб'єктів щодо їх призначення, надання або припинення.

2. Формування, супровід, перегляд та моніторинг індивідуального маршруту здійснюються координатором індивідуального маршруту за участю одержувача ветеранської послуги у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Індивідуальний маршрут може передбачати:

послідовність заходів, необхідних для забезпечення доступу одержувача ветеранської послуги до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки;

суб'єктів системи ветеранських послуг, відповідальних за організацію доступу, координацію, надання ветеранських послуг та супровід одержувача ветеранської послуги;

ветеранські послуги, необхідні для забезпечення доступу одержувача ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки;

строки та послідовність виконання окремих заходів (у разі необхідності);

інші відомості, необхідні для реалізації індивідуального маршруту.

4. Одержувач ветеранської послуги під час формування та реалізації індивідуального маршруту має право:

брати участь у оцінці власних потреб та визначенні пріоритетів інтегрованої підтримки;

отримувати інформацію про зміст індивідуального маршруту, суб'єктів, залучених до його реалізації, та строки виконання передбачених ним заходів;

ініціювати перегляд індивідуального маршруту у разі зміни потреб або життєвих обставин;

відмовитися від надання окремих ветеранських послуг або реалізації окремих заходів, передбачених індивідуальним маршрутом, якщо інше не встановлено законом;

подавати пропозиції, зауваження, скарги щодо формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту.

5. Суб'єкти системи ветеранських послуг взаємодіють між собою з метою реалізації індивідуального маршруту в межах повноважень та з дотриманням вимог законодавства про захист інформації та персональних даних.

6. Індивідуальний маршрут може формуватися та вестися в електронній формі з використанням інформаційно-комунікаційних систем, електронних сервісів та електронної інформаційної взаємодії відповідно до закону.

7. Порядок формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Обов'язки надавачів ветеранських послуг

1. Надавачі ветеранських послуг здійснюють надання ветеранських послуг у межах повноважень, визначених цим Законом або іншими актами законодавства.

2. Надавачі ветеранських послуг зобов'язані:

1) забезпечувати надання ветеранських послуг відповідно до вимог законодавства, державних стандартів ветеранських послуг або інших правових підстав;

2) дотримуватися прав, свобод і законних інтересів одержувачів ветеранських послуг, поважати їх честь, гідність, приватне та сімейне життя;

3) не допускати дискримінації одержувачів ветеранських послуг під час надання ветеранських послуг;

4) забезпечувати одержувачам ветеранських послуг доступність і безбар'єрність приміщень, інформації, комунікації та електронних сервісів, що використовуються для надання ветеранських послуг, а також надавати повну, достовірну та зрозумілу інформацію про зміст, умови, порядок і строки їх надання;

5) забезпечувати належний рівень професійної підготовки працівників або інших осіб, залучених до надання ветеранських послуг;

6) дотримуватися вимог законодавства про захист інформації, персональних даних та інформації з обмеженим доступом;

7) взаємодіяти з координаторами індивідуального маршруту та іншими суб'єктами системи ветеранських послуг під час формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту у межах повноважень та з дотриманням вимог законодавства;

8) забезпечувати внесення, оновлення та передачу інформації, необхідної для надання ветеранських послуг, моніторингу їх якості та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

9) розглядати звернення, заяви, скарги та пропозиції одержувачів ветеранських послуг у порядку, встановленому законом;

11) забезпечувати внутрішній моніторинг якості надання ветеранських послуг.

3. Обов'язки надавачів ветеранських послуг застосовуються в межах тих ветеранських послуг, які відповідний надавач фактично надає або забезпечує відповідно до правової підстави своєї участі у системі ветеранських послуг.

4. Надавачі ветеранських послуг несуть відповідальність за порушення законодавства у сфері ветеранських послуг відповідно до закону.

Розділ III ВETERАНСЬКІ ПОСЛУГИ ТА ДЕРЖАВНІ СТАНДАРТИ ЇХ НАДАННЯ

Стаття 15. Державні стандарти ветеранських послуг

1. Державні стандарти ветеранських послуг встановлюються з метою забезпечення єдиних підходів до надання ветеранських послуг, а також забезпечення якості, доступності, безбар'єрності, прозорості та результативності інтегрованої підтримки.

2. Державні стандарти ветеранських послуг не змінюють визначених законом підстав, умов, обсягу та порядку надання послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки у відповідних сферах.

3. Державні стандарти ветеранських послуг можуть визначати:

- 1) мету, зміст та очікуваний результат надання ветеранської послуги;
- 2) послідовність дій під час надання ветеранської послуги;
- 3) вимоги до інформування та консультування одержувачів ветеранських послуг;
- 4) вимоги до строків здійснення окремих дій під час надання ветеранської послуги, якщо такі строки не встановлені законом;
- 5) вимоги до доступності, безбар'єрності та комунікації з одержувачами ветеранських послуг;
- 6) вимоги до взаємодії між суб'єктами системи ветеранських послуг;
- 7) вимоги до використання електронних сервісів, електронної інформаційної взаємодії та інформаційно-комунікаційних систем;
- 8) критерії та показники оцінки якості ветеранської послуги і результативності інтегрованої підтримки;
- 9) порядок внутрішнього моніторингу якості надання ветеранської послуги;
- 10) особливості захисту персональних даних та інформації з обмеженим доступом під час організації доступу до ветеранських послуг.

4. Державні стандарти ветеранських послуг розробляються у межах повноважень центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей, іншими центральними органами виконавчої влади, з урахуванням пропозицій органів місцевого самоврядування,

громадських об'єднань, благодійних організацій, міжнародних організацій, надавачів ветеранських послуг та інших заінтересованих сторін.

5. Державні стандарти ветеранських послуг затверджуються Кабінетом Міністрів України, якщо інше не встановлено законом.

6. Державні стандарти ветеранських послуг є обов'язковими для суб'єктів системи ветеранських послуг у частині надання тих ветеранських послуг, які такі суб'єкти надають або забезпечують їх надання.

7. Перегляд державних стандартів ветеранських послуг здійснюється у разі зміни законодавства, істотної зміни потреб одержувачів ветеранських послуг, результатів моніторингу якості ветеранських послуг або оцінки результативності інтегрованої підтримки, але не рідше одного разу на п'ять років.

8. До розроблення, обговорення та перегляду державних стандартів ветеранських послуг можуть залучатися наукові установи, громадські об'єднання, благодійні організації, професійні асоціації, міжнародні організації, незалежні експерти та інші заінтересовані сторони.

Стаття 16. Ветеранські послуги та інтегрована підтримка

1. Ветеранські послуги та інтегрована підтримка організовуються за такими основними напрямками:

1) адміністративно-сервісний напрям — організація доступу одержувачів ветеранських послуг до адміністративних послуг, процедур набуття відповідного статусу, отримання посвідчень, відомостей, пільг, гарантій, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, передбачених законодавством;

2) медичний, реабілітаційний та психологічний напрям — інформування, консультування, маршрутизація та супровід одержувачів ветеранських послуг щодо доступу до медичної допомоги, реабілітаційної допомоги у сфері охорони здоров'я, психологічної допомоги, психологічної реабілітації, забезпечення допоміжними засобами реабілітації та інших заходів, передбачених законодавством;

3) соціальний напрям — організація доступу одержувачів ветеранських послуг до соціальних послуг, соціального супроводу, соціальної адаптації, догляду, підтримки у складних життєвих обставинах та інших заходів соціальної підтримки відповідно до законодавства;

4) напрям професійної адаптації та зайнятості — інформування, консультування, маршрутизація та супровід щодо професійної орієнтації, професійного навчання, перепідготовки, підвищення кваліфікації, кар'єрного консультування, працевлаштування та інших заходів сприяння зайнятості;

5) освітній напрям — організація доступу до здобуття освіти, професійного розвитку, перекваліфікації, неформальної освіти та інших освітніх можливостей, передбачених законодавством;

6) житловий напрям — інформування, консультування, маршрутизація та супровід щодо реалізації права на житло, отримання грошової компенсації, участі у житлових програмах, пільговому кредитуванні, забезпеченні тимчасовим або соціальним житлом та інших житлових заходах підтримки відповідно до законодавства;

7) напрям підтримки ветеранського підприємництва — інформування, консультування, маршрутизація та супровід щодо започаткування, ведення і розвитку підприємницької діяльності, участі у грантових, навчальних, консультаційних, менторських та інших програмах підтримки;

8) правничий напрям — організація доступу одержувачів ветеранських послуг до правової інформації, правничої допомоги, безоплатної правничої допомоги у випадках, визначених законом, а також супровід у питаннях захисту прав та законних інтересів у судовому, адміністративному та позасудовому порядку;

9) фізкультурно-спортивний напрям — інформування, консультування, маршрутизація та супровід щодо доступу до заходів фізичної культури і спорту, адаптивного спорту, фізкультурно-спортивної реабілітації та інших заходів, спрямованих на відновлення, соціальну адаптацію та інтеграцію одержувачів ветеранських послуг;

10) інші напрями, визначені законами України, актами Кабінету Міністрів України, державними, регіональними або місцевими програмами.

2. Організація ветеранських послуг та інтегрованої підтримки за напрямками, визначеними частиною першою цієї статті, здійснюється відповідно до законодавства у відповідних сферах та не змінює визначених законом підстав, умов, обсягу і порядку надання послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки.

3. За напрямками, визначеними частиною першою цієї статті, можуть затверджуватися державні стандарти ветеранських послуг у порядку, визначеному цим Законом.

4. Перелік напрямів, визначений частиною першою цієї статті, не є вичерпним і може змінюватися з урахуванням потреб одержувачів ветеранських послуг, результатів моніторингу якості надання ветеранських послуг, оцінки результативності інтегрованої підтримки та змін законодавства.

Стаття 17. Критерії оцінки якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки

1. Оцінка якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки здійснюється з метою визначення доступності, своєчасності, узгодженості, безперервності та ефективності організації доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки.

2. Оцінка якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки здійснюється за такими критеріями:

1) доступність та безбар'єрність — можливість одержувача ветеранської послуги своєчасно отримати інформацію, консультацію, супровід або іншу дію, необхідну для доступу до передбачених законодавством послуг і заходів підтримки, з урахуванням вимог фізичної, інформаційної, цифрової, комунікаційної та організаційної доступності;

2) своєчасність — дотримання визначених законодавством, державними стандартами ветеранських послуг, строків надання ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

3) зрозумілість та повнота інформування — надання одержувачу ветеранської послуги повної, достовірної та зрозумілої інформації про його права, можливості, порядок, умови та строки надання ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

4) адресність та індивідуальний підхід — відповідність наданої ветеранської послуги потребам одержувача ветеранської послуги;

5) безперервність підтримки та міжвідомча взаємодія — узгодженість дій суб'єктів системи ветеранських послуг під час формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту;

6) дотримання прав, поваги до гідності та захисту персональних даних одержувача ветеранської послуги;

7) задоволеність одержувачів ветеранських послуг якістю організації доступу, супроводу та комунікації;

8) результативність — досягнення визначених індивідуальним маршрутом або іншим документом очікуваних результатів наданої ветеранської послуги та інтегрованої підтримки в межах повноважень суб'єктів системи ветеранських послуг;

9) ефективність використання бюджетних коштів та інших ресурсів, спрямованих на надання ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, у випадках, коли такі кошти або ресурси використовуються відповідними суб'єктами.

3. Оцінка якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки не підміняє контроль, нагляд, оцінку якості чи інші процедури, що здійснюються уповноваженими органами у сферах охорони здоров'я, соціального захисту, освіти, зайнятості населення, житлової політики, адміністративних послуг, безоплатної правничої допомоги та інших сферах відповідно до закону.

Стаття 18. Моніторинг якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки

1. Моніторинг якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки здійснюється з метою виявлення потреб одержувачів ветеранських послуг, оцінки доступності, своєчасності, безперервності та якості надання ветеранських послуг, а також підготовки пропозицій щодо удосконалення системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.

2. Моніторинг якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки включає внутрішній та зовнішній моніторинг.

3. Внутрішній моніторинг здійснюється надавачем ветеранських послуг у межах тих ветеранських послуг, які він надає або забезпечує їх надання.

4. Зовнішній моніторинг організовується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. До проведення зовнішнього моніторингу можуть залучатися інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, громадські об'єднання, благодійні організації, міжнародні організації, наукові установи, незалежні експерти та інші заінтересовані сторони – за їх згодою, крім випадків, коли обов'язок участі у відповідному моніторингу визначений законом.

6. Моніторинг може здійснюватися шляхом аналізу звернень, заяв, скарг і пропозицій одержувачів ветеранських послуг, їх опитування, аналізу стану формування та реалізації індивідуальних маршрутів, оцінки дотримання державних стандартів ветеранських, а також аналізу статистичної, адміністративної та іншої інформації, отриманої відповідно до закону.

7. Результати зовнішнього моніторингу використовуються для удосконалення системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, розроблення або перегляду державних стандартів ветеранських послуг, державних, регіональних і місцевих програм, а також для підготовки управлінських рішень у межах повноважень відповідних суб'єктів.

8. Результати зовнішнього моніторингу оприлюднюються у знеособленій та узагальненій формі з дотриманням вимог законодавства про захист інформації, персональних даних та інформації з обмеженим доступом.

9. Моніторинг якості надання ветеранських послуг та результативності інтегрованої підтримки не замінює заходів державного нагляду, контролю, аудиту, оцінки якості чи інших процедур, що здійснюються уповноваженими органами у відповідних сферах згідно із законом.

10. Порядок проведення моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ У СФЕРІ ВЕТЕРАНСЬКИХ ПОСЛУГ

Стаття 19. Цифровізація системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Цифровізація системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки здійснюється з метою спрощення доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, зменшення адміністративного навантаження на одержувачів, забезпечення міжвідомчої взаємодії, моніторингу якості надання ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки відповідно до законодавства.

2. Цифровізація системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки може забезпечувати:

1) електронну інформаційну взаємодію між суб'єктами системи ветеранських послуг;

2) електронну ідентифікацію одержувачів ветеранських послуг відповідно до закону;

3) подання заяв, звернень, повідомлень, документів та відомостей в електронній формі у випадках і порядку, визначених законодавством;

4) отримання одержувачами ветеранських послуг інформації про передбачені законодавством послуги, гарантії, пільги, компенсації, допомоги та інші заходи підтримки;

5) формування, ведення, перегляд та моніторинг індивідуального маршруту в електронній формі;

6) облік дій, що здійснюються в межах ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

7) моніторинг якості надання ветеранських послуг та оцінку результативності інтегрованої підтримки;

8) інформаційно-аналітичну підтримку прийняття управлінських рішень у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

9) інші електронні сервіси та цифрові інструменти, передбачені законодавством.

3. Електронні сервіси у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки впроваджуються з урахуванням наявних державних електронних інформаційних ресурсів, інформаційно-комунікаційних систем, технічної можливості електронної інформаційної взаємодії та вимог законодавства про захист інформації і персональних даних.

4. Надання ветеранських послуг та інтегрованої підтримки в електронній формі не обмежує право одержувача ветеранської послуги на звернення та отримання відповідної інформації, консультації, супроводу чи іншої дії в іншій формі, визначеній законодавством.

5. Забороняється вимагати від одержувача ветеранської послуги повторного подання документів або відомостей, що містяться в державних електронних інформаційних ресурсах, якщо такі документи або відомості можуть бути отримані шляхом електронної інформаційної взаємодії відповідно до закону.

Стаття 20. Електронна інформаційна взаємодія у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Електронна інформаційна взаємодія у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки здійснюється з метою забезпечення доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, формування та реалізації індивідуального маршруту, зменшення адміністративного навантаження на одержувачів, моніторингу якості ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки.

2. Електронна інформаційна взаємодія здійснюється з використанням Єдиного державного реєстру ветеранів війни, інших державних електронних інформаційних ресурсів, інформаційно-комунікаційних систем та електронних сервісів відповідно до закону.

3. Єдиний державний реєстр ветеранів війни у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки використовується відповідно до закону для:

1) підтвердження належності особи до категорій одержувачів ветеранських послуг;

2) організації доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки;

3) забезпечення формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту;

4) забезпечення електронної інформаційної взаємодії між суб'єктами системи ветеранських послуг;

5) обліку організаційних, інформаційних, консультаційних, координаційних та супровідних дій у сфері ветеранських послуг;

6) моніторингу якості надання ветеранських послуг та оцінки результативності інтегрованої підтримки;

7) інформаційно-аналітичного забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.

4. Доступ суб'єктів системи ветеранських послуг до інформації, що міститься в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни, інших державних електронних інформаційних ресурсах та інформаційно-комунікаційних системах, надається виключно у випадках, обсязі, порядку та способі, визначені законом.

5. Електронна інформаційна взаємодія здійснюється через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів та інші інформаційно-комунікаційні системи, визначені законодавством, з дотриманням вимог щодо захисту інформації, кіберзахисту, захисту персональних даних та інформації з обмеженим доступом.

6. Суб'єкти системи ветеранських послуг у межах повноважень забезпечують обмін інформацією, необхідною для організації доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, без повторного подання одержувачем документів або відомостей, що містяться в державних електронних інформаційних ресурсах, якщо такі документи або відомості можуть бути отримані шляхом електронної інформаційної взаємодії відповідно до закону.

7. Обробка персональних даних одержувачів ветеранських послуг у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки здійснюється виключно з метою реалізації цього Закону, у порядку, обсязі та способі, визначені законом.

8. Забороняється обробка персональних даних одержувачів ветеранських послуг у цілях, не пов'язаних з наданням ветеранських послуг, реалізацією індивідуального маршруту, моніторингом якості надання

ветеранських послуг, оцінкою результативності інтегрованої підтримки або іншими цілями, прямо визначеними законом.

9. Порядок електронної інформаційної взаємодії у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки визначається Кабінетом Міністрів України, якщо інше не встановлено законом.

Розділ V

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, МОНІТОРИНГ, КОНТРОЛЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ВЕТЕРАНСЬКИХ ПОСЛУГ

Стаття 21. Фінансове забезпечення системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Фінансове забезпечення системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки здійснюється за рахунок коштів:

- 1) Державного бюджету України;
- 2) місцевих бюджетів;
- 3) міжнародної технічної допомоги;
- 4) грантів;
- 5) благодійних внесків;
- 6) інших джерел, не заборонених законодавством.

2. За рахунок коштів, визначених частиною першою цієї статті, можуть фінансуватися:

1) організація доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки;

2) формування, реалізація, перегляд та моніторинг індивідуальних маршрутів надання ветеранських послуг;

3) діяльність координаторів індивідуального маршруту у випадках і порядку, визначених законодавством;

4) розроблення, впровадження та перегляд державних стандартів ветеранських послуг і спеціальних вимог до організації їх надання;

5) розвиток електронних сервісів, електронної інформаційної взаємодії та цифрових інструментів у сфері ветеранських послуг;

6) моніторинг якості ветеранських послуг та оцінка результативності інтегрованої підтримки;

7) методичне, інформаційне, консультаційне, навчальне та організаційне забезпечення суб'єктів системи ветеранських послуг;

8) інші заходи, спрямовані на функціонування та розвиток системи ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, відповідно до законодавства.

3. Фінансування послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, передбачених законодавством у сферах соціального захисту, охорони здоров'я, реабілітації, освіти, зайнятості населення, житлової політики, адміністративних послуг, безоплатної правничої допомоги та інших сферах, здійснюється відповідно до законодавства, що регулює такі сфери.

4. Надання ветеранських послуг та реалізація заходів інтегрованої підтримки можуть здійснюватися шляхом державного або місцевого замовлення, закупівлі послуг, реалізації програм, проектів, грантових механізмів, державно-приватного партнерства, співпраці з громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями, міжнародними організаціями та іншими суб'єктами, а також в інших формах, не заборонених законодавством.

5. Залучення міжнародної технічної допомоги, грантів, благодійних внесків та інших джерел, не заборонених законодавством, здійснюється відповідно до законодавства та не може бути підставою для звуження змісту чи обсягу прав, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки, встановлених законами України.

6. Реалізація цього Закону здійснюється в межах фінансових ресурсів, передбачених у державному та місцевих бюджетах на відповідний рік, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 22. Контроль за дотриманням державних стандартів ветеранських послуг

1. Контроль за дотриманням державних стандартів ветеранських послуг здійснюється у межах повноважень, визначених законом, з метою забезпечення належної якості, доступності, безбар'єрності, прозорості та результативності ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.

2. Контроль, передбачений цією статтею, здійснюють у межах повноважень:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки та реалізації інтересів ветеранів війни та членів їхніх сімей;

2) інші центральні органи виконавчої влади – у відповідних сферах та в межах повноважень, визначених законом;

3) місцеві державні адміністрації;

4) органи місцевого самоврядування – щодо ветеранських послуг та заходів інтегрованої підтримки, які організовуються, фінансуються або забезпечуються ними;

5) інші державні органи – у випадках і порядку, визначених законом.

3. Контроль за дотриманням державних стандартів ветеранських послуг та спеціальних вимог до організації їх надання здійснюється щодо:

1) організації доступу одержувачів ветеранських послуг до передбачених законодавством послуг, гарантій, пільг, компенсацій, допомог та інших заходів підтримки;

2) дотримання вимог до інформування, консультування, координації та супроводу одержувачів ветеранських послуг;

3) формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту;

4) дотримання вимог щодо доступності та безбар'єрності ветеранських послуг;

5) дотримання вимог щодо електронної інформаційної взаємодії, ведення обліку організаційних, інформаційних, консультаційних, координаційних та супровідних дій у сфері ветеранських послуг;

6) дотримання вимог законодавства про захист інформації, персональних даних та інформації з обмеженим доступом у сфері ветеранських послуг;

7) усунення виявлених недоліків в організації ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.

4. Контроль, передбачений цією статтею, не замінює та не обмежує контроль, нагляд, аудит, оцінку якості чи інші процедури, що здійснюються уповноваженими органами у сферах соціального захисту, охорони здоров'я, реабілітації, освіти, зайнятості населення, житлової політики, адміністративних послуг, безоплатної правничої допомоги та інших сферах відповідно до закону.

5. Надавачі ветеранських послуг у випадках і порядку, визначених законодавством, договором, державним чи місцевим замовленням, програмою, проєктом, грантовим механізмом або іншою правовою підставою, подають суб'єктам, які здійснюють контроль, інформацію, матеріали та документи, необхідні для оцінки дотримання державних стандартів ветеранських послуг та спеціальних вимог до організації їх надання.

6. Подання та отримання інформації, матеріалів і документів, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюється в обсязі, необхідному для досягнення мети контролю, з дотриманням вимог

законодавства про захист інформації, персональних даних, інформації з обмеженим доступом та з урахуванням правового статусу відповідного надавача ветеранських послуг.

7. За результатами контролю суб'єкти, які його здійснюють, у межах повноважень:

- 1) надають рекомендації щодо усунення виявлених недоліків;
- 2) вживають заходів реагування, передбачених законом або іншою правовою підставою;
- 3) інформують уповноважені органи про виявлені порушення, якщо реагування на такі порушення належить до їх повноважень;
- 4) використовують результати контролю для удосконалення державних стандартів ветеранських послуг, індивідуальних маршрутів, програм, проєктів та інших механізмів інтегрованої підтримки.

8. До здійснення моніторингу, консультацій, оцінки якості та підготовки рекомендацій у сфері ветеранських послуг за їх згодою можуть залучатися громадські об'єднання, благодійні організації, міжнародні організації, незалежні експерти та інші заінтересовані сторони.

9. Результати контролю можуть оприлюднюватися у знеособленій та узагальненій формі з дотриманням вимог законодавства про захист інформації, персональних даних та інформації з обмеженим доступом.

10. Порядок здійснення контролю за дотриманням державних стандартів ветеранських послуг визначається Кабінетом Міністрів України, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки

1. Особи, винні у порушенні вимог законодавства у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, несуть відповідальність відповідно до закону.

2. Порушення вимог державних стандартів ветеранських послуг, порядку формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту, вимог щодо електронної інформаційної взаємодії, захисту інформації та персональних даних є підставою для вжиття заходів реагування у випадках і порядку, визначених законом або іншою правовою підставою.

3. Заходами реагування у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки можуть бути:

- 1) надання рекомендацій щодо усунення виявлених недоліків;
- 2) встановлення строку для усунення виявлених недоліків;

3) перегляд умов, зупинення або припинення участі надавача у системі ветеранських послуг;

4) інформування уповноважених органів про виявлені порушення, якщо реагування на такі порушення належить до їх повноважень;

5 інші заходи, визначені законом або іншою правовою підставою.

4. Рішення, дії або бездіяльність суб'єктів системи ветеранських послуг, надавачів ветеранських послуг та їх посадових осіб можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку відповідно до закону.

5. Шкода, завдана одержувачу ветеранської послуги внаслідок протиправних рішень, дій або бездіяльності суб'єктів системи ветеранських послуг, надавачів ветеранських послуг або їх посадових осіб, відшкодовується у порядку, встановленому законом.

6. Питання відповідальності за нецільове або незаконне використання бюджетних коштів, коштів міжнародної технічної допомоги, грантів, благодійних внесків та інших ресурсів, спрямованих на фінансування заходів у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки, вирішуються відповідно до законодавства.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня його опублікування, крім пункту 4 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425):

у статті 3¹:

частину другу після пункту 4 доповнити пунктами 5–7 такого змісту:

“5) організації доступу осіб, визначених частиною першою цієї статті, які відповідно до закону є одержувачами ветеранських послуг, до ветеранських послуг та інтегрованої підтримки;

6) формування, реалізації, перегляду та моніторингу індивідуального маршруту надання ветеранських послуг відповідно до закону;

7) моніторингу якості надання ветеранських послуг, оцінки результативності інтегрованої підтримки та інформаційно-аналітичного забезпечення формування і реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг та інтегрованої підтримки.”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“Дані Реєстру використовуються з додержанням вимог законів України “Про інформацію” та “Про захист персональних даних” для забезпечення реалізації особами, визначеними частиною першою цієї статті, пільг та інших соціальних гарантій, передбачених цим Законом та іншими законодавчими актами, а також для організації доступу до ветеранських послуг та інтегрованої підтримки відповідно до закону.”;

2) у частині першій статті 34 Законі України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170):

пункт “а” доповнити підпунктом 6 такого змісту:

“6) вирішення питань про надання за рахунок коштів місцевих бюджетів ветеранських послуг, розроблення, фінансування та виконання місцевих програм підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;”;

пункт “б” доповнити підпунктом 1¹ такого змісту:

“1¹) участь у реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг, забезпечення формування та реалізації індивідуальних маршрутів надання ветеранських послуг, а також здійснення моніторингу потреб одержувачів таких послуг у межах повноважень, визначених законом;”;

3) у Законі України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190):

частину першу статті 23 доповнити пунктом 14 такого змісту:

“14) забезпечення реалізації державної політики у сфері ветеранських послуг, виконання регіональних програм підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, здійснення контролю за дотриманням державних стандартів таких послуг.”.

3. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України протягом 12 місяців з дня опублікування цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей, протягом 12 місяців з дня опублікування цього Закону забезпечити методичний супровід підготовки суб'єктів системи ветеранських послуг до впровадження цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**